

2017:18**Interpellation av Isabel Smedberg
Palmqvist (L) om stadens hbtq-program
Dnr 107-968/2017**

När Alliansen styrde tog vi fram ett program för hbt-frågor. Remissrundan hade precis hunnit bli klar när den nya majoriteten efter maktskiftet valde att avbryta arbetet. I budgeten för 2015 skriver man att ärendet avslutas ”med hänvisning till avsnittet om kommunstyrelsen m.m. i kommunfullmäktiges budget 2015.”

Detta var en hänvisning till att det på ett tidigare ställe i budgeten stod: ”Stockholms stad ska besluta om ett hbtq-program.” Så skedde dock inte.

I budgeten för 2016 stod: ”Stockholms stad ska besluta och implementera ett hbtq-program.” Så skedde dock inte.

I budgeten för 2017 står: ”Stockholms stad ska besluta om och implementera stadens hbtq-strategi.” Så har dock ännu inte skett.

Det är oklart exakt vad det är som har tagit så lång tid, i synnerhet med tanke på att den nya majoriteten hade ett redan färdigt program att utgå ifrån. Jag måste konstatera att detta är ännu ett område där de rödgrönrosa har en högtflygande retorik men levererar alltför lite. I såväl Stockholms läns landsting som i stadshuset är det istället Alliansen som har tagit fram policyer eller program för arbetet med hbtq-frågor.

Det är ju inte så att det saknas problem. Hatet mot hbtq-personer är ofta en bärande del i extremistiska politiska strömningars världsbild och aktivitet. Nyligen lämnade exempelvis ordföranden i RFSL Stockholm sitt uppdrag efter att ha utsatts för hat och hot. Det finns delar av staden där det inte är självklart att man kan vara öppen med sin kärlek. Och fortfarande finns det brister när det kommer till att ge varje person ett förutsättningslöst och individuellt bemötande.

Ett program för stadens hbtq-arbete kommer naturligtvis inte att lösa alla problem. Det gäller inte minst eftersom programmet är stadsövergripande och det konkreta arbetet ofta måste formuleras på nämndnivå.

Men med ett program på plats skulle förvaltningar och nämnder förhoppningsvis spurras att höja ambitionsnivån när det kommer till att iaktta transpersoners behov och rättigheter, stärka rätten till skyddat boende för hbtq-personer som utsätts för våld i nära relationer, synliggöra hbtq-personers särskilda utsatthet för hedersförtryck, eller öka medvetenheten om hbtq-personers ställning som måltavlor för våldsbejakande extremism.

Och även om Alliansens förslag till hbtq-program är övergripande så finns det konkreta förslag som innebär en ambitionshöjning. Ett exempel är att följa upp hur väl staden beaktar hbtq-perspektivet genom en fråga i medborgarundersökningen. Ett annat exempel är upphandlingsfrågor, där vi vill ställa krav inte bara på icke-diskriminering enligt diskrimineringslagen, utan på att målsättningar om synliggörande, kompetens och bemötande tas in i avtalsinnehållet där så är relevant.

Det verkar som att majoriteten och vi är eniga om att ett program eller strategi för stadens hbtq-arbete skulle vara värdefullt. Då är det märkligt att det har visat sig så svårt att få det på plats.

Med anledning av det ovan anförda vill jag fråga socialborgarrådet Åsa Lindhagen (MP):

När kommer stadens hbtq-program att vara klart?

Stockholm den 29 maj 2017

Isabel Smedberg Palmqvist